

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 21. Docuit Deus modum corripiendi peccatorem, suô modò procedendi cum Chananæis, Christusque D. Petro declarauit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

§. 21. Docuit Deus modum corripiendi peccatores, suo modo procedendi cum Chananaeis, Christusque D. ietro declaravit.

63 54 **Q**uoniam sapio, tangit Salomon id quod Deus egit cum Itharaone, Eras autem tyrannus hic omnium peccatissimus, & eorum quos mundus iustitie maxime refractarius. Aliquem ut illum contingeret, missus, desinat Moysen, cuius mansuetudinem sic commendat Spiritus S. Erat Moyses vir mitissimus super omnes homines, qui morabantur in terra. Jam ipsum missurus, ait illi: vade: Ecce constitui te Deum Pharaonis. Quid habet Deus. Quia ratione habuit Pharaonem, illamque gentium barbariem, Chananaeos, Pherezæos, Amorrhæos, Ammonitas, Moabitas: &c. Hoc subtiliter explicat Spiritus S. dicens, quod illos benigne, verbisque pæmoneret amotos: at cum rebelles essent, prius illos muscis, vespisque molestant: O quam bonus, & suavis est Dominus spiritus tuus in omnibus. Nosse desideras quis sit ille spiritus benignus, quem optat Apostolus: In spiritu lenitatis? Ille est spiritus Dei bonus & suavis. Et quid habet ille spiritus? benigne contripit peccatores etiam obstinatos: Ideoque eos qui exierant partibus indicans, q. d. Scdm, magna moderatione, non tumultuaria, hoc enim est: Partibus corripis. Deinde, Et de quibus peccat, admones, & alloqueris. Admonitionem indicat paternam verbaque blandiora: ut scilicet malitia credant in te Dñe. Declarat, quã lenitè Dominus procellerit Chananaeos illasque barbaras contripit nationes, in misericordia & benignitate, modo expectans, amodo rediens. Hoc quoque considerabat: quod ex natura peruersi essent, à primis vnguib. maledicti, filij nequam, generatio Cham reprobatà: Partibus indicans datus locum peccantis, non ignorans, quoniam nequam est natio illorum, & naturalis malitia ipsorum, & quoniam non poterat mutari cogitatio eorum in perpetuum. Tam peruersa ac naturali malitiæ, atque inclinationi Deus compatiebatur, eisque habebat rationem: Semet eorum erat maledictum ab initia, nec timens aliquo, veniam dabat peccatis illorum, Altè venerator mysterium: cum enim posset mutare Deus, omniaque commovere, ut hic supponitur: Non quia impotens eras etc. Singulorum tamen perpendit naturam & inclinationem, summa omnia suauitate moderatus, illis magis cõpatiens, quorum videbat naturam nequiores, & benignius

suiferens qui ex indole peruersa erit prauiores: hæc etenim est diuini spiritus bonitas, hæc eius blanda benignitas: Tu autem Dominator, virtuosus, cum tranquillitate iudicas, & cum magna reuerentia disponis nos. Non strepitibus, non verberibus, cum tamen sit Dominus virtuosus: nosque cum magna disponit reuerentia rogando, mouendo, blandiendo. Quid Dominus hic intendit? Deum si autem populum tuum per talia opera, quoniam oportet iustum esse, & humanum. Verba sunt hæc præclarissima, quorum consideratio multos completeret edicere. Quid Domine hic intendebat operibus, nisi populum docere qua ratione sua perficeret, operum uelut nainque regulã sunt lenitã quã nostra perfectiãs absoluant. Jam enim Christus nos hortatus est: Estote perfecti sicut pater vester celestis perfectus est. Docuit nos primomodus esse, & quid sit, intendere iustitiam, ut nullas perferamus iniquitates, quibus nos nõ acriter opponamus, ut & eorum auctoribus, secundò: ut simus humani, mansueti: Operat iustum esse, & humanum: quod vltimò ponit Apostolus, Considerans teipsum, ne tu teneas. Hinc collige qualis esse debeat correctio, loquendo, monendoque proximum, ac teipsum considerando: cum tu forte illo sis nequior, & si frater in vno delinquat, tu in altero: Quod si tibi suus, Deus liberaberet manus, sicut illi: nullus illo fores iceliosior. Considerans teipsum.

Speçtat Apostolus ut opinor, illud supreni Magistri ad Petrum: Simon, ecce Satanas expulsi lacum vos ut eribraret sicut piscem: Ego autem rogauit pro te, ut non deficiat fides tua, & tu aliquando conuerfus confirma fratres tuos. Naueris Petre, quod Satanas optarit, atque à Deo postularit daret licentiam sicut in Iob, ut venularer te sicut agricola acerces & frumenti retrimenta ad ventulum vauo excutit & repurgat: at tamen habeto meæ gratias orationi: eius namque virtute non deficiet fides tuation enim tua virtute in te illa cõseruabitur: nisi etenim pro te rogassim, perisset. Proinde Conuersus, hoc est in te conuersus oculos, teipsum considerans: quod cum tantum sis à me confortatus, honoratus Sacramentis & gratiis subdidis, contri illi tamen, & nisi meos ego ad te conuenerem oculos, atque in tuos defigerem, periret tenebris obæcærentur. Ad hæc D. Ambrosius perpendens quantopere Saluator noster Lazaro mortuo conuolaret, iam eius meritatus reuiscitationem, sic ut super eum lacrymas funderet: ex toto corde & imo, pectore sic Deus D. Ambrosius deprecatur: Da ut quotiescumque peccatum alicuius lapsi exponitur, compatiar, non superbia increpaueris, per, Tibi

per, sed lucam & desiam, & dum alia fisco, me-
lissam desiam dicem: iustificata est magis Thamar,
quam ego. Meminit historia illius, quam ante
rethulimus de Iuda Patriarcha & Thamar nuru-
cis. Si puellam videris cecidisse iuniorer: at-
tende quod tu cecideris vir, minoribus irrita-
tus occasionibus. Si facilem vanæ videris ri-
tuperabilem conversationis, varietque distra-
ctum: attende quod tu talis sis etiam Ecclesia
sicut. Deoque existens consecratus. Considera,
quod si corrueat frater, & gravi sorte premebat-
tur occasione, tu vero minori in petuis gravius
corrui. Sic hoc D. Chryso. perelegerit trun-
tinando persequitur.

O Pharisæi pōdiores (exclamat D. Gregor.)
qui totū in alienis erant corripicndis defectibus,
sed indignabuntur, velut ille, qui proximus alta-
ri pauperem irridebat publicanum, in ipso pec-
cata contutus, & in seipso bonum illud, quō se
dignem sanctumque gloriatatur, ex quo gravem
in alterum concepit despectum atque indigna-
tionem, de se vero superbiam infernalem. O
malam inultamque iustitiam: Oportet iustum
esse & humanum. Optimè dixit Redemptor: Nisi
abundaverit iustitia vestra plusquam Scribarum &
Pharisæorum non intrabitis &c. Illi se ipsos iustos
esse arbitrabantur, at superbi erant, & in peccato-
res acriter commovebantur. Falsa est hæc iusti-
tia: Falsa iustitia indignationem habet, vera iusti-
tia compassionem habet. (inquit D. Gregor.) Nam
qui sincere iustus est, propriam attendit mise-
ricordiam, consideratque quod ex eodem sit cum
altero, iusto compositus, atque fragilis, nec memo-
ribus circumdatus miseris, Divinæ tribuendum
censet pietatis, quōd non in graviore, quam al-
ter corruerit ipse calamitatis.

Hoc igitur modo in spiritu lenitatis, & com-
passionis convenit, fratrem corripias, sic enim est
Dei Spiritus. Ob quam causam (ut aduertit D.
Augustinus) Spiritus hic in columbæ specie super
Christum apparuit in Iordane. Habet namque
columba rostrum, sed fel non habet: ita & Spi-
ritus Dei mordet, reprehendit, corrigit, sed iu-
nicer, nullo feroc in pectore felle amaritudinis.
Prudentem imiteris Abimelech, qui ut Hiete-
miam puteo demersum extraheret quosdam illi
funes adiecit quos brachiorum axillis suppone-
ret, quia verò nouerat, quod si mudas illis con-
stringeret carnes, forsitan illas persecarent, vete-
res pariter illi pannos subministrat, quibus fu-
num duntaxat temperassetur, ut & inter illos,
carnesque compositi, minori carnem afficerent
cruciatu, Pone veteres pannos: Prosequitur hanc

historiam congrue proposito nostro D. Gregor. Lib. 1.
cuique facile erit illam intelligere, illaque vi mor. 1. 8.
ne adieceris peccatori in puteum peccato demer-
so nudos reprehensionis funes, illum etenim
irritabis, sed adde verba, & rationes, quæ dolo-
rem minuunt quem rudis adferre correptione po-
tuit: sanctorum exempla profer antiquo-
rum, nostram perpende infirmitatem, tum, quo
erga eius salutem ferues, explica desiderem:
Hinc finem imponamus argumento breui res-
olutione, ex eodem D. Gregorio desumpta, cu- D. Grego-
rius verba, loquens de eo qui fratrem corripit, Hom. 1.
vobis propono: Pensare debet quid loquatur, cui in Ecceh,
loquatur, qualiter loquatur, & quantum loquatur.
Si enim tantum horum defuerit, locutio apta non e-
rit. Scriptum quippe est, si recte offeras, recte au-
tem non disidas, peccasti. Hæc verba Dominus
locutus est Caino iuxta lectionem Septuaginta,
quam SS. Patres communiter sequuntur: Recte Gen. 4. 7.
offerimus tibi bono studio bonum opus agimus: sed
non recte adiuimus, si habere discretionem in bo-
no opere postponamus. Considerare enim debemus
quid loquamur, ut iuxta Pauli vocem, Sermo nos-
ter semper in gratias sole sit conditus. Pensandum
vero nobis est, etiam loquamur: quia sape increpa-
tionis verbum, quod hæc admittit persona, aliena
non admittit, & sape ipsa eadem persona, secundum
factum sit altera &c. Pensandum quoque est, quan-
do loqui debeamus: quia sape & si differatur incre-
patio, postmodum benigne recipitur: & nunquam
languescit, si hoc quod ante preferri debuit, tempus
amiserit. Nam & sapientis mulier Nabal ebrius
videns &c. Pensandum quoque nobis est, qualiter 1. Reg. 25.
loquamur nam sape verba, quæ hunc ad salutem
reueant, alium vulnerant. Vnde Paulus quoque
Apostolus, qui Titum admonet, dicens: Argue cum
Ad Tit. omni imperio, Timotheum exhortatur dicens: Ar. c. 1.
gno, obiecta, increpa, cum omni patientia & doctri-
na &c. Curandum quoque quantum loquamur, 2. Tim. 4.
ne si est qui multa ferre non valet, per verbum vel
exhortationis, vel increpationis longius trahimus,
a iudicem nostrum ad subsidium, perducamus. Vn-
de idem Prædicator egregius Hebræis loquitur di-
cens: Obsecro vos fratres, ut scripsi vobis. Hoc tamen Hebr. c. 1.
infirmis præcipue congruit ut pauca quedam, &
quæ prævalent capere audiunt &c. Vnde & medi-
ci corporum pannos quos infirmantibus stomachis
ponunt apto quidem medicamento, sed subtiliter li-
nunt, ne si repleti multo medicamento fuerint, in-
firmitatem stomachi non roborantes adiuuent, sed
opprimentes grauent &c.

